
Oktober

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Oktober", i: *Mindeudgave Digte*, side: 203, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Oktober

Op, Hertha, Veninde,
min kæreste Tøs
næst Mutter derinde,
for nu gaar det løs.
Nu gemmer vi Pligt,
nu glemmer vi Gigt
og kaster os bare
frisk ud i det Spil,
hver Høne og Hare
faar Lov at forklare
en Jagthund, hvorfor den er til.

Kom, Hertha, nu høvler
vi Markerne af.
Se, Far er i Støvler.
Byd Bøssen Godda'!
– Det satte nok Liv
i en, der var stiv.
Af Kurven hun vipped
og strakte sig, nøs
og hopped og tripped,
og Halen den svipped,
et Under, den ikke gik løs!

Se, taagelet flagrer
de duggede Spind
hen over de Agre
i solgyldent Skin.
Du hellige Gry,
der Verden gør ny!
jeg hilser min Broder,
den jagende Vind.
Jeg hilser min Moder
du Stjerne blandt Kloder,
du skønneste Drøm i Guds Sind.

Fjernt hører jeg skogre
Fasanernes Kuld.
Men Hertha hun logrer
forjættelsesfuld.
Saa standser hun stiv;
et eviggjort Liv.
Saa statuefager
en Hundenes Gud.
Da bruser og brager
smaa flimrende Flager
i Luften – omkap med mit Skud.

Den yderste dratter.
Hun bringer den smukt
og optager atter
i fjedrende Flugt
saa let som en Røg
sit straalende Søg.
Jeg ved, hendes gule
zigzaggende Lyn
vil finde de Fugle,
hvor godt de sig skjule,
og standse: „Der ligger Menuen“.

Ak, Solen den skeler
for snart til sit Led.
Paa Grøften vi deler
den Bid, vi har med.
En Pibe Tobak.
Lidt Vovhundesnak.
Saa kalder os Skoven
i blussende Glød,
som om den forvoven
har hørt det fra oven:
mer festlig end Liv er dog Død.

Oktober, du læger
for Stød og for Slag.
Vort Hjerte du kvæger
med Feriedag
fra Grublen og Pligt
og Afmagt og Gigt.
Med Øjnene klare
af Spænding og Drill
du Høne og Hare
gi'r Lov at forklare
en Jæger, hvorfor han er til.